

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «БІЛЕЦЬКА ПРОТИ УКРАЇНИ»
CASE OF BILETSKAYA v. UKRAINE**

(Заява № 25003/06)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

10 грудня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

10/03/2010

Текст рішення може зазнати редакційної правки.

У справі «Білецька проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), Голова,

Рената Ягер (Renate Jaeger),

Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),

Райт Маруст (Rait Maruste),

Марк Віллігер (Mark Villiger),

Ізабелль Берро-Лефевр (Isabelle Berro-Lefevre), судді,

Михайло Буроменський (Mykhaylo Buromenskiy), суддя ad hoc,

та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), Секретар секції,

після обговорення за зачиненими дверима 17 листопада 2009 року,

вносить таке рішення, що було прийнято в той же день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу порушено за заявою (№ 25003/06), поданою проти України до Суду 3 червня 2006 року громадянкою України пані Любов'ю Михайлівною Білецькою (далі — заявниця) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

2. Уряд України (далі — Уряд) представляв його Уповноважений — п. Ю. Зайцев.

3. 14 січня 2009 року Голова п'ятої секції вирішив направити цю заяву Уряду. Відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо прийнятності та суті заяви одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявниця народилась у 1957 році та проживає в м. Славутичі Київської області.

5. 16 травня 2005 року Славутицький міський суд Київської області виніс рішення про стягнення з державного підприємства «Центральне підприємство по переробці радіоактивних відходів» (далі — ДП «ЦППРВ») на користь заявниці заборгованості з заробітної плати, компенсації втрати частини заробітної плати та відшкодування моральної шкоди у загальному розмірі 6057,34 грн.¹ 16 червня 2005 року рішення набрало законної сили.

6. У травні 2006 року Міністерство палива та енергетики України повідомило заявницю про ліквідаційну процедуру, розпочату відносно ДП «ЦППРВ», та що у підприємства-боржника бракує коштів на виплату заборгованості за рішенням суду.

7. Рішення залишається невиконаним.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

8. Відповідні положення національного законодавства викладені у рішенні Суду у справі «Михайленки та інші проти України» (Mykhaylenky and Others v. Ukraine) (№ 35091 та інші, пп. 24–33, ЄСПЛ 2004-XII).

¹ Приблизно 951 євро.

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

A. Щодо прийнятності

9. Уряд стверджував, що скарга заявниці є непринятною, оскільки порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції щодо невиконання судового рішення не може бути встановлено окремо від констатації порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

10. Заявниця оспорювала ці аргументи.

11. Суд вважає, що заперечення Уряду тісно пов'язане з розглядом скарг заявниці за статтею 1 Першого протоколу по суті. За цих обставин Суд долучає заперечення Уряду до розгляду справи по суті.

12. Суд вважає, що скарга заявниці не є явно необґрунтованою відповідно до пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також вважає, що вона не є непринятною з будь-яких інших підстав. Відповідно скарга визнається прийнятною.

B. Щодо суті

13. Суд зазначає, що кошти, присуджені заявниці за рішенням суду, становлять її майно (див. рішення у справі «Полтораченко проти України» (Poltorachenko v. Ukraine), № 77317/01, п. 38, від 18 січня 2005 року), а неможливість для заявниці домогтися виконання судового рішення становить втручання у право на мирне володіння майном (див. серед іншого, рішення у справі «Войтенко проти України» (Voytenko v. Ukraine), № 18966/02, п. 53, від 29 червня 2004 року). Суд вже встановлював порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції у справах, подібних до цієї, де Уряд не навів жодних переконливих підстав для такого втручання (див. згадане вище рішення «Дюбенко проти України» (Dubenko v. Ukraine), п. 51, та рішення «Лопатюк та інші проти України» (Lopatyuk and Others v. Ukraine), № 903/05 та інші, пп. 14, 15, 22, від 17 січня 2008 року).

14. Дослідивши всі матеріали справи, які є в його розпорядженні, Суд зазначив, що Уряд України не навів жодного факту чи аргументу, здатних переконати Суд дійти іншого висновку у даній справі.

15. Враховуючи вищезазначене, Суд відхиляє попереднє заперечення Уряду щодо прийнятності та вважає, що мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

16. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

17. Заявниця вимагала виплатити належну їй суму боргу за рішенням суду та 3000 євро відшкодування моральної шкоди.

18. Уряд не заперечував проти виконання рішення, але висловив заперечення щодо вимоги заявниці виплатити їй компенсацію моральної шкоди.

19. Суд зазначає, що не підлягає сумніву те, що держава повинна виконати рішення суду, винесене на користь заявниці. Крім того, Суд вважає, що заявниця зазнала моральної шкоди унаслідок порушення, яке було констатоване. Здійснюючи оцінку на засадах справедливості, як передбачено статтею 41 Конвенції, у цьому зв'язку Суд присуджує заявниці 1200 євро.

В. Судові витрати

20. Заявниця вимагала 56 євро компенсації судових витрат, які були підтверджені відповідними доказами. Суд вважає обґрунтованим присудити заявниці суму, яку вона вимагала.

С. Пеня

21. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Долучає* попередні заперечення Уряду до розгляду справи по суті та оголошує скаргу прийнятною.

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявниці заборгованість за рішенням національного суду, а також 1200 (одну тисячу двісті) євро відшкодування моральної шкоди та 56 (п'ятдесят шість) євро відшкодування судових витрат, що мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, враховуючи будь-який податок, який може бути стягнуто з цих сум;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти.

Вчинено англійською мовою і повідомлено письмово 10 грудня 2009 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

К. ВЕСТЕРДІК
Секретар секції

П. ЛОРЕНЦЕН
Голова секції